

Riječ Uredništva

Poštovani čitatelji

U posljednjem broju Movisa, 4/2000 (121) najavili smo mogućnost slanja Movisa samo pretplatnicima. Ipak, nećemo to odmah provesti u djelo jer to ne bi bilo dobro iz pastoralnih razloga. Mnogima je on jedina veza s hrvatskom pastvom u Švicarskoj, a možda i jedina veza s Crkvom uopće.

Još uvijek nismo u crvenim brojkama. Nikome ništa ne dugujemo. Zahvaljujući redovitim pretplatnicima i financijskoj potpori Crkve, Movis je kvartalno (4 puta) u Vašim rukama. Mnogi čitatelji nisu zadovoljni sa samo 4 broja godišnje. Željeli bi ga imati jednom mjesečno kao što je slučaj sa «Živom Zajednicom» u Njemačkoj. Da bi se to ostvarilo, mnogo toga bi se moralo posložiti. Kao prvo, svi bi morali biti pretplatnici. Drugo, Movis bi morao biti «poduzeće» za sebe, s najmanje tri namještene osobe. Pisanje, obrada tekstova, pohranjivanje adresa (promjene i uplate), računovodstvo, slaganje i slanje na poštu... Movis se ne bi smio raditi onako «usput» kao što je to sada slučaj.

Tko zna, možda ovo glasno razmišljanje donese i ploda?! **Prije 40 godina, kada su udarani temelji hrvatskog dušobrižništva u Švicarskoj, pokojni fra Lucijan Kordić je bio najsretniji čovjek na svijetu, kada su iz Rima stigli papiri s nadnevkom 13. rujna 1961. u kojima ga Scara Congegatio Consistorialis imenuje moderatorom ili direktorom emigranata (hrvatskih) da s punim ovlastima i dužnostima može davati duhovnu skrb tadašnjim malobrojnim i diljem Švicarske raštrkanim hrvatskim emigrantima. On je činio i više. Nije zaboravljao Hrvate ni s druge strane Bodenskog jezera.**

40 godina kasnije potrebe hrvatskih iseljenika u Švicarskoj su sasvim drugačijeg karaktera. Broj Hrvata se upedesetostući. Nastale su brojne misije. Pristigli su neki misionari koji se 1961. nisu bili ni rodili. Tada je bila tema među iseljenim hrvatskim emigrantima: «Hoćemo li dočekati slobodnu i nezavisnu Hrvatsku i u nju se vratiti?» Nitko nije sumnjao u to iako nije bilo realnog temelja za to. Danas je tema sasvim drugačija. Imamo slobodnu i nezavisnu Hrvatsku, ali se rijetki odvažuju na povratak. Razapeti su između domovine (prva generacija) i ove zemlje, ali se sve više naglašava ili opravdava ostanak ovdje. Ipak, odlaskom ili neodlaskom ostaju mnogi problemi koji pritištu. Jedan od problema je bolest i starost koje galopirajućim korakom najavljuju svoj dolazak. Drugi problem su mladi (druga generacija) koji ostaju ovdje, a nisu odavde. Iako se za njih tvrdi da su se dobro integrirali (škola, jezik, stečene navike), vlada i drugačije mišljenje. Jer je riječ o umjetnoj simbiozi dviju kultura, teško se mogu poistovjetiti sa svojim vršnjacima koji su imali sreću odrastati bez toga stresa. Upravo i zato dolazi do sukoba generacija među hrvatskim migrantima. Roditelji se teško sporazumijevaju sa svojom djecom. Nije posrijedi samo govorni jezik (njemački, francuski ili talijanski) nego jezik srca i jezik vjere. Ondje gdje se roditelji (prva generacija) ne mogu čudom načuditi kada je riječ o ponašanju druge generacije, njihova djeca se ne mogu njima načuditi. Trideset godina su u Švicarskoj, a nisu svladali jezik. Trideset godina su ovdje, a još uvijek je patrijarhalno ili matrijarhalno razmišljanje u svojim glavama. Druga generacija gleda sasvim drukčije na Boga, na Crkvu pa i na grijeh. I uživanje droge je normalna pojava, a da i ne govorimo o zajedničkom predbračnom životu i mnogo čemu drugome. To je problem, ali i izazov za pastoralne djelatnike. Hoće li ova druga generacija razumjeti govor hrvatskog svećenika koji još uvijek propovijeda i naglašava tradiciionalne vrednote u Crkvi: primanje sakramenata (ispovijed, bolesničko pomazanje, ženidba) ili će se povesti za svojim ovdašnjim vršnjacima? Hoće li i hrvatski svećenik i uopće Crkva pronaći jezik koji će razumjeti ovi naši mladi?!

Uvjereni smo da ovih 40 godina pastoralnog rada u Švicarskoj - bilo je, a ima i danas pastoralnog lutanja! - mogu biti temelj za idućih 40 godina. Potrebne su promjene, ali one temeljne kršćanske vrijednosti moraju ostati. Nismo li svjedoci preopterećenosti psihijataru i psihologa te raznih vidovnjaka i «duhovnih» iscjelitelja, a oni bi ostali bez posla kad bi se svećenici vratili u ispovjedaonice. Mladi trebaju svećenika na oltaru i u ispovjedaonici, bez obzira što ga upravo tu ne traže.

U nadi da je ovih 40 godina bilo putovanje prema obećanoj zemlji (i Izraelci su lutali 40 godina kroz pustinju) **želimo Vam sretan i blagoslovljen Uskrs!**

fra Karlo Lovrić

Godina Boga Oca

Iz sadržaja Z sadržaja

3	Sv.Pavao, lik i djelo velikog apostola	
	Događanja u misijama	4-15, 18-19
16	Korizma i duh korizmenog vremena	
	Zabilježeno	20
21	Pomoć domovini	
	Socijalna služba	22
23	Djeca poštari	
	HDŠ	24
25	Stranica za povratnike	
	Stranica za mlade-za šarmantniju Crkvu	26
27	Krštenja	
	Vjenčanja	28
29-30	Naši pokojnici	
	Oglosi u MOVISU	31

Naslovna stranica:
Pieta, Michelangelo

OVAJ BROJ MOVISA POTPISAN JE ZA TISAK 20.03.2001.GODINE

MOVIS

IMPRESSUM

HERAUSGEBER: Kath. Kroaten Missionen in der Schweiz
IZDAJU: Hrvatske kat. misije u Švicarskoj

ADRESSE: Schlossgasse 32, 8036 ZÜRICH
ADRESA: Postfach 9057, Tel. 01 455 80 60

UREDNIK: fra Karlo Lovrić, glavni i odgovorni
Tel 01 455 80 63, lovric.k@bluewin.ch

UREDNIČKO VIJEĆE: fra Karlo Lovrić, fra Berislav Kutle,
fra Rade Vukšić, fra Stanko Banožić i
fra Ante Pranjic

LAYOUT: Jozo Bubalović, jozo.b@bluewin.ch
Tel 056 410 27 40

PRETPLATA: 20.- CHF
Schweizerische Volksbank
8001 Zürich
zugunsten von 0563-697433-71 0563
SVB Zürich - Wiedikon
Kroaten-Mission MOVIS
Postfach 9057 - 8036 Zürich

Konto 80-359-2

DRUCK: Offsetdruck KÄLIN, Zürich
TISAK: Erscheint vierteljährig
4 puta godišnje

AUFLAGE:
NAKLADA: 15.500

SV PAVAO

LIK I DJELO VELIKOG APOSTOLA

I. ŠTO PAVAO KAŽE SAM O SEBI?

Susret sa svetim Pavlom uvijek je izazov koji u sebi krije i stanovitu opasnost da možda jednostrano ili čak pogrešno shvatimo taj grandiozni lik Pracrkve: jer, Pavao u sebi ujedinjuje suprotnosti progonitelja i apostola, farizejski zagriženog Židova i apostola pogana, genijalna mislioca i samozatajna propovjednika poruke križa, pisca dubokoumnih poslanica i čovjeka od mnogih neshvaćena i napadana. Nakon svog uhićenja u obrani pred jeruzalemskim Židovima on sam spominje kako je, kad se nakon svog doživljaja pred Damaskom, koji je značio prekretnicu njegova života, vratio u Jeruzalem i dok se molio u hramu, u viđenju čuo glas koji mu govori: «*Pohiti i brzo iziđi iz Jeruzalema, jer neće primiti tvoga svjedočanstva o meni! A ja odvratih: 'Gospodine, pa sami znaju da sam bio uzrokom da se bacaju u tamnice i šibaju po sinagogama oni koji vjeruju u te... Nato mi on odgovori: 'Idi, jer ću te poslati daleko, k poganima!'*» (Dj 22, 18-21). Pavao je, očito i sam svjestan kako će u promjenu svog života teško uvjeriti one koji su ga poznavali izbliza, poslušao taj glas i otišao propovijedati u širokom poganskom svijetu, ali je i tamo trajno bio uhođen, sumnjičen, osporavan, napadan i zlostavljan. Ipak sve to nije moglo zaustaviti njegovo poslanje ni umanjiti uspjeh njegova propovijedanja.

Tragove tog Pavlova neshvaćanja nalazimo već u samom Novom zavjetu. Pisac Druge Petrove poslanice, očito pretpostavljajući da njegovi čitatelji posjeduju i čitaju Pavlove poslanice, piše: «*A strpljivost našega Gospodina smatrajte prilikom za spasenje, kao što vam je i naš ljubljani brat Pavao prema danoj mu mudrosti pisao. On to čini i u svim poslanicama u kojima govori o ovome. U tim poslanicama ima teško razumljivih mjesta, koja neuki i nepostojani ljudi izvrću – kao i ostala Pisma – na svoju vlastitu propast*» (2 Pt 3, 15-16).

Pisac ovih redaka ne skriva stanovito divljenje prema Pavlovoj mudrosti, ali isto tako izražava i određeno razočaranje što njegove poslanice nisu razumljivije. No tu se već nameće pitanje, zašto je to bilo tako? Samo zbog dubokih misli u tim poslanicama koje nije bilo lako razumijeti? Ili možda i zato što Pracrkva nije nikad do kraja prihvatila Pavla koji je odjednom od progonitelja te Pracrkve postao njezin najaktivniji apostol. Doista se čini da ga je ona više podnosila nego što bi bila spremna svesrdno ga podržati i slijediti. Stoga je u pravu jedan suvremeni židovski mislilac koji kaže: «Pracrkva jednostavno nije bila u stanju probaviti jednu takvu pojavu» (H.J. Schoeps).

Kasnije kroz stoljeća Crkva je o njemu stvorila sliku velikog apostola i propovjednika, ali ga je uvijek nekako držala na odstojanju, ne osjećajući se spremnom slijediti ga velikodušno i samozatajno u njegovu posvemašnjem predanju u službi Evanđelja. S njime su se bili spremni izbliza susresti samo oni pojedinci u Crkvi koji su u svom životu imali radikalno zaokret sličan onom njegovom pred Damaskom. A samo u takvom susretu s njime moguće je do kraja osjetiti kako su cijeli taj život

i sva njegova apostolska aktivnost čvrsto vezani uz jedno ime i jednu osobu, ime i osobu Isusa Krista. Zato je nemoguće bez Pavla do kraja shvatiti Isusa iz Nazareta, jer on je njegov najdublji tumač, ali je isto tako nemoguće shvatiti Pavla bez Isusa Krista, jer on je za njega sve.

Zato Pavao i onima koji dobro poznaju njegove poslanice još uvijek ostaje velika zagonetka i veliko pitanje koje je moguće odgonetnuti samo u osobnom susretu s njime i s njegovim doživljajem pred Damaskom, u kojem mu je Bog – prema njegovu vlastitom svjedočenju – objavio svoga Sina da ga propovijeda poganima (usp. Gal 1, 13-15). O Pavlu je doduše moguće, na temelju njegovih poslanica, govoriti kao o izvrsnom poznavacu židovske i helenističke misli istodobno, koje on na genijalan način pretvara u kršćansku misao, ili kao o neumornom i uspješnom navjestitelju Evanđelja koji nije poznavao nikakvih prepreka, ili pak kao o mudrom pastoralcu koji neumorno radi na osnivanju svojih zajednica i bdije nad njima, ili možda kao o čovjeku koji za svoje uvjerenje spremno podnosi teške pogrde i progone. Ipak, kako god bilo grandiozno Pavlovo djelo i presudno za početke kršćanstva, uvijek ostaje dojam da je u svemu tome najvažniji njegov osobni odnos prema Isusu Kristu u čije ime sve to čini. Bez tog osobnog odnosa Pavlovo djelo je neshvatljivo. Upravo zbog takvog djela pred nama kao zagonetka stoji čovjek koji je – kako kaže jedan njegov sunarodnjak – bio spreman «uništiti i svoj vlastiti ego, samo da bi omogućio Kristu da u njemu vlada i po njemu djeluje» (Schalom Ben-Chorin).

Pavlove poslanice su nam najvažniji izvori za upoznavanje velikog apostola. Istina, u njima je vrlo malo onoga što bismo mogli nazvati autobiografskom građom, jer Pavao je sav usredotočen na Evanđelje koje mu je povjereno. On o sebi govori tek usput, samo onoliko koliko je njegova sudbina vezana uz sudbinu evanđelja. Zato ćemo Pavla najbolje upoznati, ako zadržimo oslušivati što on, govoreći o svom Evanđelju, kaže i sam o sebi. Netko je to s pravom nazvao «unutarnjom autobiografijom». Ona se temelji na škrtnim podacima, ali zato fascinira snagom i uvjerljivošću.

U sljedećem broju:

Voljom sam Božjom, to što jesam!

Piše: dr. fra Ivan Dugandžić
prof. na Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu

Korizma i duh korizmenog vremena

Povijesni razvoj Korizme

Piše: fra Petar Topić

Korizma je vrijeme pokore, posta i molitve kojega se kršćani pridržavaju pripremajući se za slavlje Uskrsa. U prva tri stoljeća razdoblje posta prije Uskrsa mijenjalo se od tri dana do jedan tjedan. Međutim, Nicejski sabor 325. godine spominje razdoblje od četrdeset dana pripreme, a krajem 4. stoljeća post od četrdeset dana prije Uskrsa (na Zapadu nazvan quadragesima) obdržava se posvuda kako na Istoku tako i na Zapadu. Izgleda da korizmeni post vuče svoje podrijetlo u postu kojega su se morali pridržavati kandidati za krštenje na Uskrs, a broj četrdeset svoje podrijetlo ima u četrdesetodnevnom postu Mojsija, Ilije i Krista.

Istočna i Zapadna Crkva razlikovale su se u pogledu računanja tih četrdeset dana. Na Istoku se postilo sedam tjedana ispuštajući subote (osim Velike subote) i nedjelje što je imalo za ishod trideset šest dana posta. Zapad je obdržavao šest tjedana posta, ali je ispuštao samo nedjelje, što je također dovelo do trideset šest dana ukupno. Na Zapadu u 7. stoljeću razdoblje od Pepelnice do prve korizmene nedjelje dodavalo se prvotnom broju od šest tjedana, što je dovelo do ukupnog broja od četrdeset dana.

U početku je post bio strog i dopuštao samo jedan obrok dnevno (koji je trebalo uzimati uvečer) te zabranjivao jedenje ribe i mesa, a u nekim mjestima čak i mliječnih proizvoda. Međutim, počevši s 9. stoljećem post se ublažio dopuštajući ribu i jaja, a obrok se pomakao na raniji dio dana. U posljednjih nekoliko stoljeća meso se dopušta osim petkom, a naglasak o značenju korizme se promijenio. Stoljećima se pučko shvaćanje korizme usredotočivalo na fizičku patnju. Drugi vatikanski sabor pomakao je naglasak na duhovnu pripremu za Uskrs i proširio je post na druge oblike pokore te dodao „molitvu za grešnike i druga djela milosrđa“.

Korizma pomaže da se kršćani podsjetite na svoju grješnost i potrebu da se vrate Kristu i krsnoj milosti.

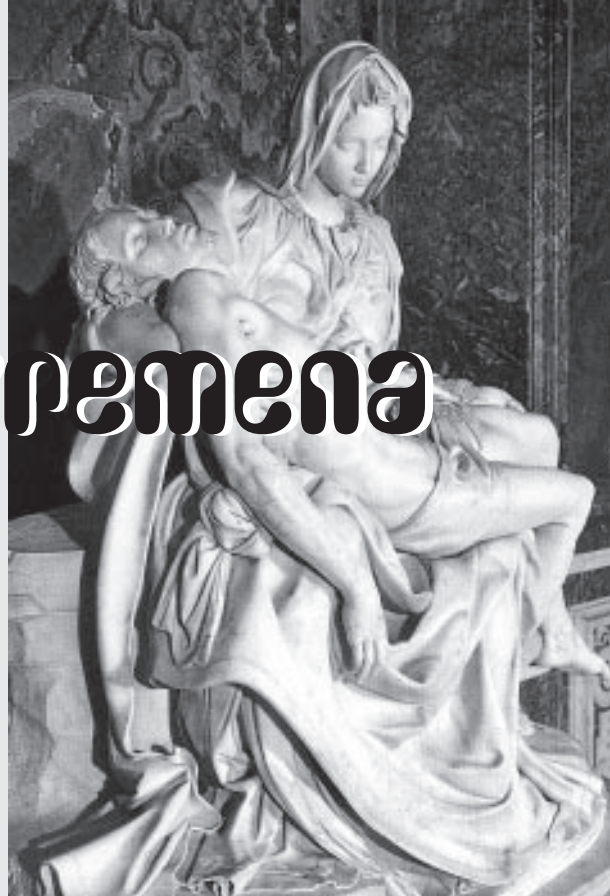
Broj četrdeset označava cijeli čovjekov život

Biblijski gledano - 40 godina boravka Izreškog naroda u pustinji odgovara godinama jednog naraštaja Izraelaca čiji će tek sinovi, odnosno djeca, ući u Obećanu zemlju dok će oni „izginuti u pustinji jer su prezreli Božje obećanje i samog Boga“ (usp. Br 14, 30-35).

Odatle predodžba o znatno dugom razdoblju kojemu se točno ne zna trajanje: 40 dana i 40 noći Potopa (Post 7,4), Mojsijeva boravka na Sinaju (Izl 24,18); 40 dana Ilijina puta (1 Kr 19,8) i Kristova posta (Mk 1,13) – simbolički ponavljaju 40 Izraelovih godina u pustinji.

Prolaz kroz pustinju

Pustinja je zemlja kojoj je Bog uskratio svoj blagoslov, voda je u njoj rijetkost dok ne padne kiša (Post 2,5), bilje je u njoj krhljavo, nemoguće je u njoj stanovati (Iz 6,11). U toj neplodnoj zemlji stanuju zli duhovi (Lev 16,10; Lk 8,29; 11,24). Jednom riječju rečeno, pustinja je suprotnost nastanjenosti zemlji ili prokletstvo u odnosu na blagoslov.

Otajstvo svemoćne Božje ljubavi

Svaki je rastanak s dragim bolan, a rastanak s najdražim najbolniji. Rastankom od majke Isusu se bol neizrecivo povećava. Još je jedino ona ostala koja ga ljubi. Osjeća se strahovito sam. Nema nikoga da mu iskaže ljubav. Jer, kad bi je bilo, ne bi bio sam.

Mržnju Isus doživljava kao bolno komadanje svoga tijela. Samo ljubav spaja i drži sve zajedno, a nje nema.

Isus je rastavljen od onih koji su oko njega, jer ga mrze. I to ga strašno muči. Istodobno ga boli rastava jednih ljudi od drugih interesom, nebrigom i mržnjom. Jer, kad se god tako čovjek rastavlja od čovjeka, Isus se rastavlja na komade. Svi koji su kao i on osamljeni dijele s njim njegovu bol, a on njihovu. To je jedna te ista bol, koja je sva ljudska i sva Isusova. Ona već dotiče granicu izdržljivosti. Stoga Isus sve češće posrće pod križem i sve se teže podiže.

Golgota, na kojoj mu je određeno da bude raspet, još je daleko gore. Okrutni se vojnici boje da Isus ne umre prije nego ga razapnu na njoj. Zato prisiljavaju nekoga Šimuna, podrijetlom iz Cirene, da priteče u pomoć. Ne Isusu, nego njima. Oni nemaju srca za njega. Ni Šimun nema nikakva interesa pomagati osuđenom buntovniku i protivniku javnog društvenog poretka. Ipak pristaje, jer se s brutalnim vojnicima nije igrati. On je daleko od Isusa, iako mu pomaže, jer ne suosjeća s njim. To što čini ne čini iz ljubavi prema njemu, nego prema sebi. S toga je Isus uz takvog pomoćnika bez pomoći i sam. Štoviše, njegov je teški teret zapravo ljudski grijeh. On je teži od križa. Taj teret mogli bi mu olakšati samo obraćenici. Ali od toga još ništa. Tvrdokorno ustrajanje njegovih mučitelja u grijehu nastavlja se i dalje. I to je ono što ga najviše boli, jer ga grijeh rastavlja od njih. To je i bio razlog njegovu plaču, a ne križ.

K tome, zbog Učovječenja njegova je bol sveobuhvatna: sam je u svim osamljenim, odbačen u svim odbačenim i prezren u svim prezrenim. Jer, što se njima bilo gdje i kada čini njemu se čini. I što se njima ne čini ne čini se ni njemu. Ali, ono što ga drži je ljubav Očeva, koja je uvijek prisutna, iako je neprozirna, uvijek svemoćna, iako je naizgled nemoćna, uvijek pobjedonosna, iako je pogažena. Ona, koliko god bila neshvatljiva i tajanstvena, nipošto nije upitna. Isus je toga svjestan. Odatle mu tolika smirenost, snaga i ustrajnost u vršenju volje Očeve.

U pustinji je život prepušten Božjoj brizi i providnosti.

Izraeli narod izlazeći iz Egipta i egipatskog ropstva prolazi kroz pustinju. Bilo je to vrijeme vrijeme kušnje, vrijeme otpada i vrijeme slave za Gospodina.

Vrijeme kušnje: - Izraelci već kod prvih poteškoća mrmljaju protiv Gospodinove odredbe: nema sigurnosti, nema vode, nema mesa – punih lonaca! Žale za uobičajenim životom; koliko god on bio u Egiptu mučan, radije bi se odlučili za nj nego za ovaj neuobičajeni život sasvim prepušten samo Božjoj brizi.

Vrijeme otpada: - Bog daje da u pustinji izginu svi koji su se tvrdokorno zatvorili u svoju nevjeru i manjkavo pouzdanje u Božji naum.

Vrijeme slave za Gospodina: - Bog ne napušta svoga nauma. Narodu koji mrmlja daje čudesnu hranu i vodu. Očituje se njegova svetost i njegova slava (Br 20,13). Božja se slava i konačna pobjeda nadasve očituje kada Izraeli narod pod Jošuinim vodstvom ulazi u Obećanu zemlju

Krist i pustinja

Krist je sam proživio „put“ Izraelkog naroda. Zato ga Duh Sveti, kao nekoč Izraeli narod, vodi u pustinju da ondje bude kušan (Mt,4,1-11).

Za razliku od Izraelkog naroda, Krist nadvladava kušnju i ostaje vjeran svome Ocu, odlučujući se radije za Božju riječ negoli za kruh i divno čudo, odlučujući se radije za služenje Bogu negoli za ma kakvu nadu u zemaljsko gospodstvo. Kušnja Izraelkog naroda koja je bila završila s neuspjehom u vrijeme Izlaska sada dobiva svoj smisao: Isus je prvorodeni Sin u kome se ispunjuje sudbina Izraelkog naroda. Odsad je pustinja i prolaz kroz pustinju za nas kršćane ispunjena u Isusu Kristu.

Crkva u pustinji

Crkva i danas živi skrivena u pustinji sve do Kristova povratka kojim će se dokončati moć Sotone i njegova zavodjenja (Otk 12,6.14). Ali, s Kristom je otpočelo i novo vrijeme, i ne treba živjeti u pustinji i od čudesnih događaja u pustinji, već u njem se živi od same Kristove riječi (Mt 14,13-21). Sv. Pavao uči da su se nekadašnji događaji zbili na našu pouku, na pouku nama koji smo stigli do svršetka vremena (1 Kor 10.11). Nekoč je Izraeli narod bio kršten u oblaku i moru, a danas smo mi hranjeni kruhom živim i pojeni vodom Duha Svetoga što izbija iz stijene, a ta stijena jest Krist.

Pustinja i Duh korizme

Korizma je obilježena vanjskim činima, pepeljanjem, križnim putem, postom, molitvom, milosrđem. Ali, sve bi to bilo nedovoljno da korizmeno vrijeme nije

prožeto Kristom i određenom njegovom porukom koja se tiče čovjeka i njegova života što i vanjskim ljudskim korizmenim činima daje dušu i srce.

Pepeo Čiste srijede

Početak korizme je obilježen tako vidljivim znakom – pepelom. Pepeo Čiste srijede uvodi nas u korizmeno raspoloženje. Svećenik u obliku križa posipa po glavama vjernika pepeo izgovarajući pritom: „Sjeti se čovječe, da si prah i pepeo i da ćeš se u prah pretvoriti“ ili „Obratite se i vjerujte evanđelju!“ Obraćenje je središnja poruka cijele Biblije pa tako i korizmenog vremena. Pepeo čiste srijede nas podsjeća na istinu prvih stranica Biblije, da je čovjek bez Božjeg duha po svojoj ljudskoj naravi samo zemaljski prah, a da je tek Božjim životvornim duhom živ i besmrtn.

Korizmeni post i pustinja

Pustinja otkriva čovjekovo srce. Ona je mjesto kušnje povjerenja u Boga i Božju providnost. Kad je Sotona kušao Isusa u pustinji, pokazao mu je sva kraljevstva svijeta i rekao: „Sve ću ti dati ako padneš ničice te mi se pokloniš“ (Mt 4,9) Isus se nije s njim prepirao. On je citirao Bibliju. Jedino sredstvo koje je Isus koristio bila je Božja riječ. Tripud je spomenuo: „Pisano je!“ a baš to davao ne može izdržati. Biblija ga svaki put pobjeđuje. Netko je rekao: „Grieh će vas udaljiti od Biblije, ili će vas Biblija udaljiti od grieha“.

Isus Krist-naš prolaz kroz pustinju

Danas je za kršćane - Isus Krist naša „pustinja“ kroz koju nas Bog želi provesti u „Obećanu zemlju“ do Uskrsa. S Kristom je otpočelo novo vrijeme i Crkva danas ne treba živjeti u pustinji i od čudesnih događaja u pustinji, već od same Kristove riječi.

Stoga je korizma vrijeme intenzivnog kršćanskog zalaganja da bolje upoznamo Kristovo otajstvo i da u njemu što s većim zalaganjem živimo. A što je otajstvo Kristovo? To nisu samo spomendani Kristova života, muke i uskrsnuća, nego svijest da smo u Kristove događaje mi svi - po krštenju – uvučeni. Drugim riječima rečeno: „Krist se hoće u nama dogoditi“ „Krist hoće u nama živjeti“. I u pojedincima i u svojoj svakoj zajednici Crkve. Stoga je korizma intezivna priprava na svetkovanje najvećih otajstava našega spasenja koja spominjemo u Velikom tjednu: od Cvjetnice preko Velikog četvrtka i Petka do uskrsne noći i Uskrsa.

To nam govori da kršćanstvo nije samo neka ideologija, skup nekih teoretskih znanja. Niti je samo neka moralna učiteljica; zbirka propisa.

Kršćanstvo je otajstveni život s Kristom:

jedno smo s Kristom i u Kristu, jedno među sobom, pa onda - i opet po Kristu - jedno s Bogom Ocem. U Duhu Svetom. Trojedini Bog zauzet je za čovjeka. Čovjek je u suživotu s Ocem, Sinom i Duhom Svetim – čije ime toliko puta izgovaramo praveći znaki križa. Punina Boga Oca i Sina i Duha Svetoga vodi nas u suživot i zajedništvo sa svojom braćom u vjeri, sa svim ljudima.

Zov korizmenog vremena

- Korizma nas poziva da češće drugujemo s riječju Božjom u Svetom pismu te tako produbljujemo svoje vjerničko znanje i vjerničku svijest i tako postanemo sumišljenici s Bogom.

- Korizma nas poziva nadasve da češće drugujemo među sobom kao vjernici, napose udružujući se u dobrotvornosti, dobrim djelima, što je društveni izraz naše vjerničke povezanosti i brige jednih za druge.

- Crkva želi da nas korizma privede što češćem i svjesnijem euharistijskom – misnom zajedništvu, nadasve u pričesti kada se izražava i hrani naša zbiljska povezanost u Kristu i među sobom.

- Crkva želi da tako rastemo u vjerovanju i proživljavanju da smo doista svi mi „jedan u Kristu“ (Gal 3,28).

Kršćanin i Krist

Nema kršćanina bez Krista; nemoguće je razumjeti i prihvatiti post, molitvu i dobra djela bez Krista – Učitelja i Uzora.

Poslušamo li ozbiljno „Boga u sebi“ krsnu milost, Isusa Krista - u čije smo ime kršteni – shvatit ćemo da se valja uputiti „kroz pustinju“, težim putem, putanjom na kojoj nas čeka više, a ne manje napora. Uzmi svoj križ i pođi za mnom! Glavna prepreka za duhovni rast, a u tom vidu nas Bog potiče da se razvijamo i postanemo poput Njega, jest lijenost, ljudska tromost. To je jedan od najvećih razloga zašto je mnogima, pa i samim kršćanima, vjera u božansko „neprihvatljiva“. To je razlog zašto mnogi imaju strah od Boga. To je razlog zašto je danas teško razumljiv i prihvatljiv post, molitva i dobra djela.

Ako prihvatimo Boga, ako prihvatimo Božju riječ, onda se moramo mijenjati, moramo se otvoriti borbi protiv grieha u sebi i oko sebe, a to znači otvoriti se naporu i patnji. A tko će to? – ja to ne mogu! - mnogi nesvjesni svoje lijenosti skrivaju se iza izjava poput „Naravno, kao i svi ostali, i ja imam svojih nedostataka“, – a sa svim tim se nastoji izbjeći zakoračiti na tu „bolnu stepenicu“ – biti Kristov, biti u Kristu i ići njegovim putem.

Ja sam uskrsnuće i život, govori Gospodin; tko vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. (Iv 11, 25b i 26).

Monografija

40 GODINA DUHOVNE SKRBI
O HRVATIMA U ŠVICARSKOJ

Ove godine navršava se četrdeset godina otkako je službeno započelo hrvatsko dušobrižništvo u Švicarskoj. Godine 1961. je, naime, sada već pokojni fra Lucijan Kordić dobio pismeno odobrenje iz Vatikana da može duhovno skrbiti za malobrojne, ali raštrkane Hrvate po Švicarskoj. Ovih 40 godina željeli smo obilježiti izdavanjem monografije koja će biti ogledalo pastoralnog rada hercegovačkih franjevaca, ali i vjernika koji su imali (ne)-sreću napustiti svoja ognjišta i ovdje živjeti i raditi. Autor monografije je dr. fra **Viktor Nuić**, član hecegovačke franjevačke provincije. Movis, misijska pismohrana i osobno iskustvo sa Švicarskom bili su mu glavni izvor informacija. Uz pisanu riječ monografija sadrži i mnogo fotografija iz svakidašnjega života hrvatskoga dušobrižništva. Monografija se može nabaviti u svakoj hrvatskoj katoličkoj misiji u Švicarskoj. Bit će predstavljena u javnosti 18. travnja 2001. godine u franjevačkom samostanu u Dubravi u Zagrebu.

Cijena monografije je 50.- CHF. Pretplatnici Movisa imaju 20% popusta.

JEDNA NOVA KNJIGA I JEDNA

NOVA KAZETA I CD

Pred nama je najnovija knjiga fra Šimuna Šite Čorića "ČAROBNE STAZE I DRUGI SVJETLOVI - Drukčije priče o sv. Franji i njegovima". Njezin izdavač Glas Koncila najavljuje je kao "naš ulazak u treće tisućljeće s knjgom o sv. Franji", a jedan od recenzenata, između ostalog, piše: "Fra Šito je izgradio neodoljivo privlačan mozaik u kojem se prepoznaje i arhaično sitničavo stop-kanje "čuvara hrama" i iskričavi pripjev o "jednoj" mudrosti "upravljača grada".

A nezavisno od knjige zagrebačka "Hrvatska franjevačka provincija sv. Ćirila i Metoda" izdala je najnoviju kazetu i CD fra Šite i fra Radovana "TI SNAGU DAJEŠ...", s petnaest naj-ljepših duhovnih pučkih pjesama. Prvi put ove pjesme slušamo u bogatom i ritmičnom ruhu suvremene glazbene obrade, a u izvedbi njih dvojice i dva zbora.

I knjiga i kazeta/CD može se naručiti od autora ili od svoga misionara.

LAŽNO PISANJE NE SLUŽI NA ČAST «DIJASPORI»

«FRA KARLO SPRIJEČIO NABAVU LIJEKA ZA TEŠKOG BOLESNIKA» - pod ovim naslovom objavila je DIJASPORA 1/2001 u rubrici Mozaik na str. 29 reportažu o Josipu Smolkoviću i njegovo-vom sinu Miroslavu (1973). Brižni i duboko potreseni autor teksta (Tomislav Beronić) potrudio se posjetiti obitelj Smolković «nekoliko puta i osobno se uvjerio u težak život ove vrijedne obitelji. (s fra Karlom nije imao potrebu razgovarati!)(...) Kruh svoj svakidašnji stvaraju poljoprivredom te dijelom prijevozom - imaju stari kombi dovezen iz Švicarske kojim prevoze sve i svašta. Svaki mjesec izdaju oko 1000 DEM za lijek CellCept koji, nakon transplantacije bubrega, njihov sin Miroslav mora trajno uzimati. Odvojiti toliki novac svakoga mjeseca na stranu u hrvatskim uvjetima je izuzetno teško, čak i za dobro stojeće obitelji. CelCept nije na listi Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje. Pročelnik Centra za dijalizu KBC Zagreb primarijus Purić nikako ne preporučuje zamjenu CellCepta azatiopinom, koji se nalazi na listi HZZO. (...) Naše uredništvo zadržava pravo pitati zašto jedan hrvatski svećenik sprječava nabavu lijeka za teškog bolesnika? Gdje je tu, s oltara često spominjana, ljubav prema bližnjemu?»

Gospodin Smolković mi je poznat od sredine siječnja 1989. godine u Zürichu, zapravo, otkako sam u Zürichu. Tražio je pomoć za dijaliziranog sina Miroslava. Kako je i moj brat počeo s dijalizom u Zagrebu početkom studenoga 1988., bio sam vrlo osjećajan prema takvim bolesnicima, ali i dobro obaviješten. G. Smolkoviću sam dao u vidu pomoći 500 franaka. To mu je bilo malo. Zatražio je od Misije kredit (pozajmicu) i ponudio mjesečno otplaćivanje (imao je tada švicarsku ili liechtensteinsku (invalidsku) mirovinu koja je je bila preko 300 franaka). Dobio je 5000.-franaka, koliko je i tražio. S osiguranjem ELVIA dogovoreno je vraćanje duga. Pitao sam ga gdje će prenoćiti. Rekao je da će putovati vlakom, ali ima vremena i posjetit će neke poznate. Drugi dan u 7 sati ujutro telefonira g. Šimaga (još ga nisam bio upoznao) i pita me jesam li pozajmio g. Smolkoviću 5000.- franaka. To mi je pitanje bilo čudno. Zašto vas to zanima? Odgovorio je: «Dok se vozio vlakom prema Sargansu, ukraden mu je sav novac. Došao je jutros rano k meni. Išli smo na policiju. I «Blick» se zanima za ovaj slučaj. Vas će pitati novinar iz Blicka, jeste li mu pozajmili novac». Tada sam mu odgovorio pozitivno i s tim je završio naš razgovor. Blick je objavio reportažu. Čak se uključio i radio Zürich See i pokrenuo akciju prikupljanja novca. Isti dan je nazvao neki gospodin (Švicarac) i obavijestio me da je uplatio na otvoreni račun 5000.- franaka. Poslije završene akcije prikupljanja novca pozvao me dr. Gut u Štufu i saopćio da je prikupljeno 22.350.- franaka i zamolio me da dostavim to Smolkoviću. U međuvremenu susreo sam g. Šimagu koji mi je rekao:» Dao sam Smolkoviću prije godinu dana 10.000 franaka za transplantaciju bubrega njegovom sinu. Sada, kada mu se ovo dogodilo, tražio je opet 5000.- franaka i ja sam mu opet dao. Što sam mogao drugo učiniti?» Kada je došao Smolković 5. lipnja 1989. u Misiju, rekao sam mu, da mi mnogo toga nije jasno u njegovom ponašanju. Zašto me nije obavijestio da on češće dolazi u Švicarsku i da duguje g. Šimagi 10.000.-, a sada već 15.000.- franaka? On je samo slušao i ništa nije odgovarao. Tada sam mu predložio, da najprije podmiri dugove. Teška srca je prihvatio. Vratio je g. Šimagi 15.000 franaka i Misiji 5000.- a ostatak je dobio u ruke. Rekao sam mu: «Gospodine Smolkoviću, ne sviđa mi se vaše ponašanje. Vi zlorabite svoga bolesnog sina. Vašem sinu su plaćeni svi troškovi kao i mome bratu, pa čak i taksu, a Vi, upravo to navodite kao razlog uzimanja novca od onih koji su siromašniji od Vas. Kada će biti transplantacija bubrega?». Ubrzo je došao rat. Nije mogao u Švicarsku bez vize. Čim su dokinute vize, opet ga se vidjelo s kombijem. Prije godinu dana navratio je sa ženom Katom u Misiju. Tražio je novac za lijek koji mora kupiti sinu Miroslavu, ali u Grazu (A) i pokazao mi *Bestellschein* s cijenom od otprilike 1000 DM. Rekao sam mu da novac neću dati, ali ću lijek platiti, ne jednom nego više puta. Neka iz Graza pošalju račun. Ipak, prije moram razgovarati s njegovim sinom. Dao mi je telefon i adresu sina koji stanuje u Novom Zagrebu. Pitao sam ga zašto on mora stanovati u Zagrebu, budući da ne mora dolaziti tri puta na dijalizu nego samo na mjesečne preglede, ali nije imao pravoga odgovora.

Poslije toga sam nazvao svoga brata u Zagrebu i pitao zašto Smolković mora plaćati lijek poslije transplantacije bubrega? Bratu je bilo to sumnjivo i nazvao je gospođu dr. Glavaš-Boras iz Kliničkog bolničkog centra Zagreb - Klinika za Urologiju, Centar za dijalizu, Kišpatičeva 12 Zagreb.

Tada je usmeno rekla, a 7. ožujka i pismeno potvrdila, da «bolesnik Miroslav Smolković, r. 19.5.1973. dugogodišnji je bolesnik kojemu je 13.02.1998 u Grazu transplantiran kadaverični bubreg. Posttransplantacijski se kontrolira u ambulanti za transplantirane bolesnike naše ustanove. Bolesnik prima imunosupresivnu terapiju Sandimun Neoral, CellCept, Decortin te Tonocardin, a dobiju se putem naplate HZZO-a u našoj zemlji. Naime, Sandimun Neoral, Decortin i Tonocardin bolesnici nabavljaju putem recepta u ljekarnama u mjestu boravka, a CellCept se odobrava od bolničke komisije i putem bolničke ljekarne uručuje bolesniku besplatno.»

Je li fra Karlo spriječio lijek za teškog bolesnika ili su g. Beronić i Dijaspore umjesto spasonosnog lijeka CellCepta M. Smolkoviću poslali otrovnu iglu laži čitateljima Dijaspore?! Novina koja za sebe tvrdi da spada u najčitanije i najurednije listove u hrvatskoj dijaspori i želi biti mjesečnik, nije smjela dopustiti sebi ovakav gaf. Ili nije dovoljno ispitan slučaj Smolković ili slučaj Smolković nije bio ni zanimljiv. Čini se, da je on bio samo povod. Neka čitatelji sami prosude. Ili je bilo po onoj: «Veži konja gdje ti gazda kaže». A tko je zapravo, gazda Dijaspore?! Tko piše, a tko plaća?! Ovakva obrana šteti g. Smolkoviću, a ništa manje i onima koji laž zagovaraju i čitaju, taman to bilo i nesvjesno. Uzet otrov ubija i kad ne znamo da je otrov. Zamislite, obišli sve i svakoga, da obrane ČOVJEKA, a mene (ja sam samo svećenik!), tako im bio blizu, nisu imali potrebe pitati, a kategorički tvrde kako sebi "uredništvo zadržava pravo pitati zašto jedan hrvatski svećenik sprječava nabavu lijeka za teškoga bolesnika?" Da, da, nekada su ljudi tako blizu, a opet tako daleko. Lažno pisanje ne služi na čast DIJASPORI, jer ono(a) rastače HRVATSKU DIJASPORU! Šteta.

fra Karlo Lovrić

HKM ZÜRICH

ZH

Iz franjevačkoga samostana Visoka stigla je zahvalnica fra Ive Radmana, gvardijana i profesora na Franjevačkoj gimnaziji:

«Zahvaljujemo HKM Zürich na darovanom nam stroju za čišćenje snijega. (...) Ovaj dragocijeni božićni dar doživljavamo kao znak velike pažnje i ljubavi prema ovoj instituciji, koja se posvetila odgoju mladih apostola za buduća vremena u hrvatskome narodu. Uvelike cijenimo vaše odricanje od doniranih sredstava da biste nama omogućili normalniji život u teškim zimskim uvjetima. (...) U ime 70 đaka Franjevačke klasične gimnazije, 15 profesora-franjevac i 10 sestara koje žive i rade u ovom samostanu duboko zahvaljujem i iskreno pozdravljam...»

Visoko, Franjev. gimnazija: 11.000.-; Rkt Garevac: 1000.-; Čitići (Udruga »Katarina Kotromanić«): 1000.-; Vinko Kapusta (Zagreb-starački dom sv. Ane-Sopot): 150.-; Slavica Brechelmacher (Slavonski Brod): 400.-; Sanus (klub roditelja) Split: 100.-; sestre Karmelićanke (Zagreb): 1500.-; Rkt ž. ured sv. Josipa (Varaždin): 250.-; L. Jelavić (Ivanić grad): 500.-; Pero Kovačević (G. Stubica) za op. očiju: 2000.-; Marko Doić (Komletinci) za operaciju: 1000.-; Stana Tominac (Podgora): 500.-; sestre Milosrdnice (Tomislavgrad): 1000.-; Zajednica «Susret» (s. Bernardica) Split: 1000.-; M. Sirovina (Rijeka): 100.-; Dragica Padovan (Rijeka): 100.-; T. Lasić (Š. Brijeg): 200.-; M. Balajić (Dubrovnik): 100.-; N. R. (Konjic): 1000.-; Bože Galić (Posušje): 6.500.-; M. Rajić (Zagreb): 500.-; Siromašna i bolesna obitelj (Š. Brijeg): 200.-; s. M. Kozina (Zagreb) 500.- od ZZ); Centar za Odgoj (Zagreb): 1000.-; Sestre klarise (Požega): 1500.-; Velibor Potnar (Sl. Brod): 800.-; ob. haaških uznika: 1000.- Mara Lepan (Privlaka/Vinkovci/ rabljena invalidska kolica. Hvala vjernicima darovateljima!

HKM LUZERN

LU

Grubešić Kata Nova Bila: 5.000.-; obitelj Šimić: 1.000.-; S. Šimović: 400.-; obitelj J.: 500.-; dr. Franjo Komarica Banja Luka: 9.100.- (u crkvi skupljeno 8.100.-); Luka Jelavić Ivanić Grad: 1.500.-; Zoran Jelić Sivša za operaciju: 1.500.-; vlč. Juro Šantor - župnik u Tesliću: 6.940.- (u crkvi skupljeno 5.940.-); A. Čolak Zagreb: 500.-; studenti u Zagrebu: 600.-; obitelj Galić Posušje: 2.000.-; samostan Duvno: 4.000.-; župa Presnače: 1.000.- i sestre u Zagrebu: 600.-. **Hvala svima koji su nam omogućili pružiti pomoć potrebnima!**

HKM BERN

BE

Zajednica žena iz Berna, pod vodstvom gđe. A. Jerbić, prikupila je 3200.- franaka za operaciju malog Antonia Doića iz Komletinaca. Antonieva majka Marija od srca zahvaljuje svima iz Švicarske koji su pomogli da bi dječak mogao otići u Beč na operaciju.

HKM ST.GALLEN

SG

Za crkvu u Svilaju 12.000 DM, za samostan u Tomislavgradu 1000 DM, N.N. Zagreb 200, N.N. Jastrebarsko 100, obitelj D. Galić-Posušje 1000 DM, za operaciju I. Bralić-Bijelo Brdo 3000DM, G.Demo-Zadar 100 CHF i za operaciju Z. Jelića iz Sivše 2000 DM

Sretan Uskrs!

Uredništvo

BENIC Informatik

tel 076 395 40 16 fax 056 402 03 15
e-mail: benic.b@bluewin.ch

Naše prodajne usluge

Kompletni PC sistemi
Monitori
Tiskači
Prenosna računala (Notebook)
Modemi

Servisne usluge

Dostava PCa doma i instaliranje
Instaliranje hrvatskih slova
Instaliranje Internet priključka
Suport

Naša adresa:

Glatterweg 18
8957 Spreitenbach

KONGRESSZENTRUM HOTEL Spirgarten

Direktion: Leo Demarmels

Ako Vam je potrebna dvorana po Vašem ukusu i mjeri, dođite u Hotel Spirgarten.

Dvorane u ugodnoj atmosferi
od 10-700 osoba za:

- Krstitke ● Prve pričesti
- Krizme ● Svadbe ● Udruge
- Rođendane ● Seminare
- Sjednice

Naš *Chef de Service*,
gosp. **Stjepan Marić**, stoji Vam na usluzi.
Rezervirajte blagovremeno!

Dobro došli! Herzlich Willkommen!
Leo Demarmels & Mitarbeiter

Am Lindenplatz ● 8048 Zürich-Altstetten
tel. 01/438 15 15 ● fax 01/438 15 38

INVALIDEN UND RENTNER SERVICE CENTER

ORGANIZACIJA PRAVNOG ZASTUPANJA
POMOĆ U OSTVARIVANJU VAŠIH POTRAŽIVANJA

OSOBNJE I OBITELJSKE CH-MIROVINE, ZAŠTITNI DODACI, ODŠTETE I DR. PO OSNOVU

*
STAROSTI ILI GUBITKA ČLANA OBITELJI
(MUŽ, ŽENA, DIJETA, RODITELJ),
INVALIDNOSTI PO NESREĆI NA POSLU,
IZVAN POSLA ILI DUGOTRAJNOJ
BOLESTI

*
PROVJERA, PRIMATE LI I JESTE LI
PRIMALI SVE NA ŠTO IMATE PRAVO

*
POTRAGA ZA ZABORAVLJENIM ILI
IZGUBLJENIM CH-MIROVINSKIM
PODACIMA DRŽAVNIH I PRIVATNIH
FONDOVA

Termin po telefonskoj najavi u
tajništvo od ponedjeljka do petka
08.30-12.00 i 13.30-17.30

telefon 01/ 217 16 06

Josip Prpić, MIR SC GmbH
Bahnhofstrasse 71/3 kat
Postfach 6129, 8001 Zürich

INVALIDEN UND RENTNER SERVICE CENTER

GLOBTOUR MEĐUGORJE

OBAVLJA REDOVITI LINIJSKI
PRIJEVOZ PUTNIKA IZ BASELA,
BERNA, ZURICHA I LUZERNA ZA:

-NOVI TRAVNIK/VITEZ DIREKTNO
-ŠIROKI BRIJEG, MOSTAR,
MEĐUGORJE, LJUBUŠKI, ČAPLJINU
preko RIJEKE, OTOČCA, GOSPIĆA,
KNINA I SINJA.

Polasci iz Švicarske:

- **svaki utorak i petak**

Polasci iz Bosne i Hercegovine:

- **nedjeljom i četvrtkom**

Sve informacije i rezervacije:

Slaven Bokanović: +41/031/301 88 93
079/ 697 73 18

Autobusni kolodvor Zürich:

01/431 19 06

Mobitel u autobusu:

076/ 326 10 27

+385 (0)98/ 392 553

GLOBTOUR - VAŠ POUZDAN SUPUTNIK

Hrvati opet zastupljeni u Saveznom povjerenstvu za strance - EKA

Savezno povjerenstvo za strance je od 1970. savjetodavno tijelo Saveznoj vladi, kojem je povjerena provedba integracije stranaca. U ovom Povjerenstvu zastupljeni su i Hrvati od 1997. godine (Blagica Alilović). Novoizabrana članica s trogodišnjim mandatom (2001.-2003.) je socijalna radnica Tonka Bodružić.

Godina 2000. bila je za Savezno povjerenstvo za strance iznimno naporna, ali i uspješna godina. U siječnju 2000. je predsjednik i više od polovice članova (svi zastupnici stranaca) dalo ostavku zbog neslaganja s odlukom Savezne vlade koja je stavila tajništvo EKE u okrilje Saveznog ureda za pitanja stranaca (krovnna organizacija kantonalnih ureda za strance).

Unatoč podnesenim ostavkama, predstavnici stranaca (2 Talijana, Španjolac, Portugalac, Turkinja i Hrvatica) su dalje intenzivno pregovarali s izabranim vodstvom EKE - s predsjednicom Rosemarie Simmen i potpredsjednikom Walterom Schmidom. Susreti s vodećim političarima stranaka Parlamenta te razgovor s ministricom policije i pravosuđa Ruth Metzler donijeli su neočekivano pozitivne rezultate za daljnji rad EKE na polju integracije stranaca. Posebnu političku vještinu u pregovaranju i dugoročnom planiranju provedbe integracije stranaca pokazala je predsjednica Rosemarie Simmen, bivša dugogodišnja CVP visoka parlamentarka (Ständerätin).

Potaknuti svim ovim aktivnostima, a i političkim promjenama u Hrvatskoj (propagiranje povratka u domovinu nije više ni tema stranačke politike!), započelo je vrlo konstruktivno razdoblje u pitanjima integracije kao i komunikacije kod Hrvatica i Hrvata te hrvatskih udruga i institucija.

I hrvatska diplomatska predstavništva su pokazala zanimanje za rad na polju integracije.

Tonka Bodružić, predstavnica Hrvatica i Hrvata u Saveznom povjerenstvu za strance

Savezna vlada je 20. prosinca 2000. izabrala 29 članova Saveznog povjerenstva za strance -EKE za mandat od 2001. do 2003. godine (do sada je mandat bio 4 godine). Broj zastupnika stranaca se povisio na 10 članova, a to su predstavnici/ce iz Italije, Španjolske, Portugala, Turske, Hrvatske, Kosova, Ekvadora, Brazila, Filipina i Tunisa. Osim toga, po prvi put će i jedan potpredsjednik EKE biti stranac. Da su Hrvatice i Hrvati, jedini od slavenskih naroda, opet dobili zastupnicu u ovom za strance iznimno važnom Saveznom povjerenstvu je doista veliki uspjeh i radost Hrvatska zastupnica je gospođa **Tonka Bodružić**, socijalna radnica pri Sozialamtu Luzern, koju su hrvatske udruge i institucije na svom sastanku održanom 25. listopada 2000. izabrale i predložile, a 20.12.2000. Savezna vlada i potvrdila. Čestitamo Tonki Bodružić na ovoj velikoj časti i odgovornoj dužnosti. Uvjereni smo da će stručno i savjesno zastupati interese Hrvatica i Hrvata u Švicarskoj te da će svojim angažmanom pridonijeti uvažavanju hrvatskoga imena.

Radna grupa za integraciju

Hrvati su osnovali 3. lipnja 2000. Radnu grupu za integraciju koja se bavi isključivo pitanjima integracije Hrvatica i Hrvata te pripremanjem integracijskih projekata. U prosincu 2000. je predala dva hrvatska projekta EKI: "Amatersko kazalište" pod vodstvom glumca Zdenka Jeličića i HR-Portal www.croatia.ch koji djeluje od lipnja 2000. Začetnik i nositelj Portala je stručnjak za komunikaciju Zvonko Ljutić, a 20-tak suradnica i suradnika rade bez honorara.

Članovi Radne grupe za integraciju su:

Ljiljanka Primorac, koordinatorica
Tonka Bodružić, predstavnica hrvatskih socijalnih djelatnica i djelatnika
 dr. **Edo Krušlin**, predstavnik šport. udruga
 fra **Karlo Lovrić**, predstavnik hrvatskih katoličkih misija
 dr. **Pave Medved**, predstavnik kulturnih i folklornih udruga
Damir Petkov, predstavnik hrvatske mladeži
Stanislava Račić, predstavnica hrvatskih dopunskih škola

Forum za integraciju migrantica i migranata

Hrvati su zastupljeni s 12 delegata u Forumu za integraciju migrantica i migranata (FIM) koji je osnovan 11. studenog 2000. Zadaće delegata FIM-a su zastupanje hrvatskih integracijskih interesa na švicarskom kao i regionalnom nivou te suradnja s predstavnicima stranaca i švicarskih udruženja koji su također zastupljeni u FIM-u.

Hrvatski delegati s posebnim zaduženjima su: **Jure Primorac** član upravnog odbora FIM-a i koordinator hrvatskih delegata

Marija Zlata König, delegatkinja kantona Aargau i zadužena za pitanja hrvatske žene u Švicarskoj

Marijan Marijanović, delegat za Istočnu Švicarsku i glasnogovornik u sredstvima javnog priopćavanja

Stjepan Habijanović, delegat Hrvatskog humanitarnog foruma i zadužen za kontakt s hrvatskim udrugama.

FIM želi prikupiti adrese svih udruga. Molimo Vas, evo, i putem Movisa prijavite adrese zajednica žena i udruga (humanitarne, športske, kulturne, interkulturalne), te imena osoba koje su aktivni članovi komisija ili udruženja za integraciju stranaca na općinskom, regionalnom ili kantonalnom nivou. Popis adresa šaljite:

Stjepan Habijanović, Bifangstr. 29 b, 5430 Wettingen

Nakon samo 14 mjeseci zajedničkog rada, uspjeli smo i mi Hrvati dokazati, ponajprije sami sebi, a i Švicarcima, da možemo biti među najuvažavanim narodima ako surađujemo odgovorno i konstruktivno. Uz osobe koje su dobile povjerenje hrvatskih udruga i institucija da se u ime Hrvatica i Hrvata zauzimaju za što bolju integraciju i prihvatljivost Hrvata u Švicarskoj, ima Hrvatica i Hrvata koji su dobili povjerenje švicarskih kantonalnih ili općinskih vlasti i članovi su odbora za interkulturalni suživot i integraciju stranaca.

Da je integracija stranaca jedno od važnih pitanja u politici i Savezne vlade govore i činjenice kao što su prihvaćanje integracijskog članka (čl. 25a ANAG)* te stavljanje na raspolaganje financijskih sredstava za integracijske projekte (za 2001. izdvojeno je 10 milijuna franaka).

Što ne učinimo danas na polju integracije, već sutra nas stoji sedmerostruko više. Odgađanje za sutra nije samo preskupo nego najčešće i prekasno.

Stoga Vas pozivamo da se uključite u integracijski rad u vlastitu korist, u korist Vaše djece, kao i u korist cjelokupnog društva naše druge domovine Švicarske.

Blagica Alilović, Mintegra

* Članak 25a Zakona o boravku i nastanjenju stranaca: "Savez može staviti na raspolaganje financijska sredstva za socijalnu integraciju stranaca; ova sredstva će u pravilu biti zajamčena samo ukoliko kantoni, općine ili netko drugi primjereno sudjeluje u financiranju. Savezna vlada regulira postupak..."

DRS 2 Pola sata za Vas

emitira na hrvatskom jeziku svake subote u 16.00

EMISIJA NUDI PRAVE I BLAGOVREMENE INFORMACIJE ZA NAŠE LJUDE O:

- zakonima i najnovijim odredbama
- osiguranjima
- aktualnim događanjima u Švicarskoj
- športskim novostima tjedna

UKLJUČITE! DRS 2 svake subote u 16.00 sati

Djeca pošтари

Mnogi mladi ne žele imati djecu, jer nikada nisu naučili biti roditelji!

Ubrzani tempo života, zaposlenost obaju roditelja, rad u smjenama, kao i brojne izvanobiteljske obveze imaju za posljedicu učestalost, a ponekada i trajnu odsutnost roditelja. Zbog toga su djeca osuđena na samoću, izolaciju, preuzimanje dužnosti i zadataka koji nadilaze njihove skromne mogućnosti. S ključima oko vrata, ceduljicama u poštanskome sandučiću ili pokraj telefona, svakodnevno se pretvaraju u male poštare između tate i mame koji se rijetko viđaju. Takva djeca-poštari su prinuđena odrastati sama, snalaziti se kako znaju, biti sama sebi i tata i mama...

Djeca-poštari

Školska djeca, koju se prečesto precjenjuje u pogledu njihova uzrasta i samostalnosti, svakodnevno su suočena s novim zadacima u školi, konfliktnim situacijama u odnosu prema drugoj djeci, uspjesima i razočaranjima, strahovima i pitanjima. Pored torbe na ramenima nose sa sobom svoje dječje brige, opterećenja, frustracije, možda nepravdu, podsmijavanje, podcjenjivanje, grubijanstvo, brutalnost druge djece. Kada tako opterećeno dijete stigne doma i nađe zatvorena vrata, prazna četiri zida, što će učiniti? Možda se "isključiti" pred TV, pusti "divlju" glazbu, telefonira nekome, a možda uopće i ne ode doma - u kuću samoće... S kime da podijeli svoje radosti, osjećaje, male-velike probleme; komu da se povjeri, pokaže svoje ocjene?! Badava i petica, ako je nema komu pokazati! I to ne dan-dva, već svaki dan, godinama! Ako dijete nije imalo vlastite snove i ideje, ako mladi čovjek ne nađe nikoga koga uistinu zanimaju njegovi životni koraci i tko će mu pomoći pronaći životni put, on će ostati sam u svojoj praznini.

Roditelji-most između svjetova

Roditelji bi trebali uspostaviti most dijaloga između djeteta i vanjskoga svijeta. U ovakvome položaju, međutim, djeca, a sve više i mladi, ne uspijevaju stvoriti cjelokupnu sliku svojih roditelja, već ih doživljavaju isključivo kao *radne subjekte*, gubeći potpuno iz vida izravnu vezu između problema u društvu i obiteljske situacije. Kao obične ljude mogu ih promatrati samo u slobodno vrijeme, koje je krajnje ograničeno. Na taj način nastaje poprilično jednostrana slika njihovih roditelja. Djeca imaju sve manje prilike *biti* s roditeljima u socijalnome, kulturnome, vjerskome i inome kontekstu. Budući da je dijete prepušteno samome sebi, nema načina razlučiti što pripada na koje mjesto, što su opći problemi društva, a što obiteljski, odn. osobni problemi. Rezultat ovakvih iskustava ponekad poprma dramatične razmjere. Zbog toga nedostatke roditelja, kao i sukobe s njima, dijete doživljava i interpretira kao rezultat njihove osobne nesposobnosti.

U razvojnim godinama, a vjerojatno i kasnije, događa se suprotno: nekoć dijete, a danas mladić/djevojka ili odrasla osoba, mora postupno preuzimati odgovornost; ne samo za sebe, već i za druge, pa i cijelo društvo u kojemu živi. Tko se u tome slučaju osjeća isključenim, tko nije bio izravan sudionik, punopravni i priznati član ljudske zajednice taj će najvjerojatnije *bježati* od svake odgovornosti, bit će ga strah izazova života, neće biti na visini zadatka niti će moći ispuniti očekivanja.

Podemo li još korak dalje, vidjet ćemo kako se mladi naraštaj kudikamo teže odlučuje na ženidbu/udaju, osnivanje obitelji, a

Kako je teško biti bez tate!

Oh, kako je teško kada dugo ne vidiš tatu! Ja svoga tatu nisam vidio više od tri mjeseca... A tako bih ga želio vidjeti, pa da me upita:

- Luka, sine, što mi radiš?

Odgovorio bih mu:

- Tata, evo, idem u školu i igram se.

Nitko ne zna kako je teško biti bez tate!

posebno na djecu. Jednostavno, **ne žele imati djecu jer nikada nisu naučili biti roditelji!** Oduvijek su živjeli ili sami ili sa svojim vršnjacima, ali uvijek usredotočeni isključivo na sebe i svoje probleme, potrebe. Osjećaj, odgovornost i dužnosti prema drugima su apsolutna nepoznanica. Zato danas umjesto djece posjeduju kućne ljubimce, obožavaju automobile, vole po potrebi i na daljinu, ali bez obveza.

Dok mi odrasli zabrinuto promatramo osamljeno stablo, padne li nam ikada na pamet njegovo korijenje (= mi roditelji)?

- Možda tek onda kada uvene lišće...?!

☐ Marijan Markotić

ZAHVALA

1. travnja navršava se točno pet godina otkako je Savjetovalište počelo s radom. Ovom prigodom najsrdačnije zahvaljujemo:

Upravnome odboru, svim institucijama, udrugama, vjernim članovima naše Udruge, prijateljima, dobročiniteljima, sponzorima, kao i svima koji su na bilo koji način potpomogli naš rad. Na poseban način zahvaljujemo osobama/obiteljima, koje su zatražile našu pomoć, na ukazanoj povjerenju. Ako smo ispunili Vaša očekivanja - zadovoljni smo; ako ne, truditi ćemo se da to ubuduće ostvarimo. **Hvala!**

U ime Savjetovališta Marijan Markotić, voditelj

NOVO!!

U okviru Hrvatskoga portala na internetu nudimo Vam **psihološku pomoć**. Možete anonimno postavljati pitanja vezana za životne, bračne, međuljudske i/ili osobne probleme. Na Vaše upite odgovara gosp. M. Markotić.

Tehnički postupak: morate ispuniti formular koji možete naći na internet-adresi: **www.croatia.ch/psiholoska_pomoc** Obratite pažnju na polja koja obavezno morate popuniti.

Podatak koji obavezno morate zapamtiti je **šifra** (nekoliko slova i brojeva). S tom šifrom postavljate pitanje i dolazite od odgovora, koji možete očekivati u roku od oko tjedan dana.

Hrvatska dopunska škola

Löwenstrasse 22, 8021 Zürich
 telefon/fax 01/212 65 44
 Radno vrijeme: ponedjeljkom i petkom od
 9.00 do 13.00 / 14.00 do 17.00
 srijedom i četvrtkom od 9.00 do 12.30 sati

U Luzernu svečano obilježena 10. obljetnica Hrvatske dopunske škole u Švicarskoj

Na vratima novoga tisućljeća Hrvatska dopunska škola u Švicarskoj obilježila je prvo i ušla u drugo desetljeće svoga rada i djelovanja. U Hrvatskom katoličkom centru u Luzernu održana je 21. siječnja 2001. redovita Godišnja skupština škole, a potom i skromna svečanost na koju su bili pozvani predstavnici roditelja iz svih škola i učitelji koji su u proteklih 10 godina radili u školi. Godišnja skupština protekla je u radnome duhu. Podnesena su izvješća o radu tijekom prošle školske godine (GŠO, blagajnik i koordinadora), diskutirani prijedlozi i primjedbe roditelja te izabran novi Glavni školski odbor Vijeća roditelja.

Svečani dio otvorio je gospodin S. Ferić i dao kratki pregled osnivanja i rada HDŠ u proteklih deset godina. Osnivanje škole pokrenuo je Osnivački odbor koji se sastao **22. lipnja 1990.** Na sjednici Osnivačkog odbora bili su nazočni: **Vladimir Boban, Zvonimir Čičić, Josip Dobša, Grana Ferić, Stanislav Ferić, Marijan Jakopović, Tihomir Nuić i Jure Primorac**, a u ime hrvatskih katoličkih misija u Švicarskoj pridružio se **fra Karlo Lovrić**. HDŠ počinje službeno s radom **1. listopada 1990.** iako se nastava već održava. Nastava je najprije započela u **Ženevi, 8. rujna 1990.**, a do siječnja 1991. otvorene su 24 škole.

Skup je u ime Veleposlanstva Republike Hrvatske pozdravio gosp. J. Špoljarić, prvi tajnik, a u ime Generalnog konzulata iz Züricha gosp. Slavko Novokmet, generalni konzul. Fra Karlo Lovrić govorio je u ime hrvatskih katoličkih misija zajedno s ostalim gostima, ali kao jedan od osnivača škole nije samo dragi gost na ovakvim skupovima nego i dio škole. Predstavnici Ministarstva prosvjete i športa pismeno su se ispričali kao i gospodin dr. W. Kurmann, dugogodišnji predstavnik u najvišem tijelu za pitanja školstva u Švicarskoj, Vijeću kantonalnih direktora za obrazovanje (Schweizerische Konferenz der kantonalen Erziehungsdirektoren). Gosp. Kurmann pratio je od samoga početka rad naših škola i pružio veliku pomoć i podršku ne samo pri osnivanju nego i tijekom svih proteklih deset godina.

U 10. godina djelovanja HDŠ u Švicarskoj nastavu je:

- pohađalo 5.134 učenika
- održavalo 89 učitelja
- organizirana u 90 mjesta

Učenici HDŠ Luzern i Emmenbrücke, koje je uvježbala učiteljica A. Štefančić, priredili su umjetnički dio programa. Učenica 6. r. Sandra Aničić recitirala je stihove poznatoga hrvatskog pjesnika P. Kanižaja «Zaplakao sam hrvatski», a Marijan Grgić, učenik 5. r. izveo je dvije skladbe na panovoj fruli. Skladni zvuci koje je Marijan Grgić majstorski izmamio iz svoga instrumenta duboko su dirnuli nazočne.

Posebno zadovoljstvo bilo je pozdraviti gosta iz Hrvatske **prof. dr. Stjepka Težaka**. Hrvatski jezikoslovac, pisac i znanstvenik,

Marijan Grgić, učenik 5.r. Luzern

kojega je vrlo nadahnuto najavila gđa G. Ferić, već godinama prati i podupire rad naše škole. U svome izlaganju osvrnuo se na dosadašnju suradnju i osobito naglasio potrebu njegovanja materinskoga jezika. Slušati kratko izlaganje o njegovanju i razvoju hrvatskoga jezika bilo je ne samo vrlo zanimljivo nego i poučno, osobito za hrvatske učitelje.

Gospođa G. Ferić, utemeljiteljica i prva koordinadora HDŠ u Švicarskoj zahvalila je svim dosadašnjim učiteljima na nesebičnom i predanom radu u školi i u znak zahvalnosti uručila im knjigu «Hrvatski naš (ne)zaboravljeni» S. Težaka. Osobito je bilo dirljivo susresti «stare» učitelje, koji su udarili temelje sadašnjoj školi.

Susret je završen uz kavu i kolače koje su pripremili članovi Misijskog vijeća i Mjesnog školskog odbora iz Luzerna, koji su se zajedno s fra Stankom i sestrom Berhmanom pokazali pravim domaćinima. ■

Broj škola, učitelja i učenika po školskim godinama:

1990/91. - 40 škola/ 40 učitelja/ 1.000 učenika
 1991/92. - 42 škole/ 49 učitelja/ 1.200 učenika
 1992/93. - 36 škola/ 40 učitelja/ 1.062 učenika
 1993/94. - 37 škola/ 32 učitelja/ 1.084 učenika
 1994/95. - 41 škola/ 25 učitelja/ 1.217 učenika
 1995/96. - 52 škole/ 22 učitelja/ 1.645 učenika
 1996/97. - 61 škola/ 21 učitelja/ 1.879 učenika
 1997/98. - 68 škola/ 24 učitelja/ 2.119 učenika
 1998/99. - 74 škole/ 25 učitelja/ 2.129 učenika
 1999/00. - 79 škola/ 27 učitelja/ 2.084 učenika

■ početak 2000/01. -
 82 škole/ 27 učitelja/ 2.037 učenika

Barbara Dinjar

Schaffhausen

Prije nekoliko mjeseci našu zajednicu je napustila i krenula svojim životnim putem, a on ju je odveo u domovinu, gdje Barbara Dinjar. Godinama je nedjeljom prije mise kronicu predmolila, na misi čitala, o ministrantima brinula i bila na usluzi toj našoj zajednici vjernika. Na posljednjoj misi koju je s nama slavila od nje smo se toplo oprostili i zaželjeli joj puno božjeg blagoslova u njenom daljnjem životu i radu. I ovom prigodom zahvaljujemo Barbari na kršćanskom zajedništvu proteklih godina. ■

Mara i Marko Tipura

Ticino

Marko je u Švicarsku došao još davne 1976. godine, dok mu se Mara pridružila tek 1991. Sada su se, Marko nakon pune 24 godine a Mara nakon navršenih 10, odlučili vratiti u svoju rodnu Posavinu - u svoj mimi Potočanski Lipik.

Marko i Mara su bili istinski i praktični vjernici. Blagdanske i dnevne mise rijetko su prolazile bez njih. Zato će nam nedostajati. No unatoč toj činjenici, iskreno se radujemo njihovoj ispravnoj odluci i želimo im puno mirnih i sretnih godina u rodnome kraju. ■

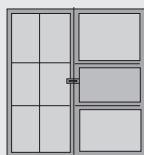
Oglasi Oglasi Oglasi

Ne znate dalje s PC-om? PCplusminus pomaze

tel. Anželko 079 278 22 31
tel. Ivica 079 707 01 34
tel. Miro 079 488 70 35
e-mail pcplusminus@gmx.ch

- savjeti o kupovanju i instaliranju PC-a software+hardware
- instaliranje dodatnih HW+SW
- opravljavanje komponenta PC-a
- uvod u Internet i druge programe
- suport direktno kod Vas

ponedjeljak-petak: 18-22 i subota:10-18 sati

Izrađujemo visokokvalitetnu građevinsku stolariju (prozore i vrata)

Koristimo najsuvremeniju švicarsku tehnologiju i materijale.

Izvedba: ● drvo i drvo-metal
Nudimo: ● iznimnu kvalitetu
● dostavu na kućnu adresu u RH i BiH
● vrlo povoljne cijene

Obavijesti i narudžbe na:

tel 071 / 891 53 10
fax 071 / 891 53 22
natel 079 / 468 63 86
Vlasnik: **Nikica LUŠO**

GRUPA "STAR'S"
Folk, Pop, Rock i Hrvatske zabavne pjesme

Ljiljana Filipović
Degerheimerstr. 21
9100 Heisau
Tel. 071-352 32 42
Nat. 071-624 47 65
e-mail: grupa-stars@freesurf.ch

ČOVJEK ORKESTAR

PO POTREBI MOGU BITI I TROJICA U ORKESTRU

IVAN IVOŠEVIĆ

Schaffhausen

Tel/Fax: 052 672 32 97 Poziv iz Njemačke:
Mob: 079 608 53 31 Tel: 0041 52 672 32 97

Apartments

Angela i Vedran Matković

Ako svoj odmor želite provesti u Domovini, u mirnomu okruženju i izvanrednim smještajnim uvjetima, s povjerenjem nazovite obitelj Matković!

Cerova 21a, Kufci, 52440 Poreč
tel. CRO 052 456 226
tel. CH 091 857 82 13 / 078 769 24 45

Reisen Mesić

Rezervacije i informacije

tel. 01 817 05 27
natel 079 632 00 18
fax 01 818 08 49

Novo -Autobusne linije - Novo

*Zürich-Luzern-Coldrerio-Otočac-Gospić-Knin-Sinj-Omiš-Dubrovnik

*Basel-Zürich-Rijeka-Zadar-Sibenik-Split

*Zürich-St.Gallen-Varaždin-Našice

*Bern-Zürich-Međugorje-Mostar-Travnik

*Basel-Zürich-Luzern-Bellinzona-Zagreb

Auto-Garage

Reparaturen aller Marken

Mato Grgic
Birmensdorferstr. 32
8902 Urdorf

Tel. 01-735 25 11
Natel 079-469 01 64

MAESTRAL

Svira za vas, zabavno narodni melos svadbe, rodjedani, krštenja, zabave

ugodno raspoloženje zeli Vam
MAESTRAL

TELEFON: 01 / 761 39 63 ili 041 / 761 99 62

„Budi stoga jednostavan, idi čist, bez sumnjičenja bližnjega, ozbiljan, neizvještačen, radostan, prijatelj pravde, pobožan, blag, srdačan, jak za svoj pravi rad... Štuj Boga, čuvaj ljude...“ (Josif Brodski, *U čast Marku Aureliju*)

Dragi mladi prijatelji!

Ovo je posebna stranica za vas i bit će ubuduće redovita. Stoga svi čitatelji, a posebice vi mladići i djevojke koji se okupljate u našim misijama i koji imate potrebu štogod javno reći i predložiti u svezi sa sadašnjosti i budućnošću naše mladeži u Švicarskoj i općenito, javite se svojim prilozima na adresu fra Šite.

Važnija uloga oca ili majke u odgoju mladih?

Različiti utjecaj roditelja na zdrav razvoj mladih ne ovisi samo o činjenici radi li se o sinu ili kćeri, nego radi li se u odgojnom procesu o utjecaju oca ili majke.

Rezultati znanstvenih istraživanja pokazuju da **zdrav razvoj sina značajno ovisi od bliske i srdačne sveze s ocem**. Tako se sinovi koji su iskusili manjak očeve srdačnosti, osjećaju manje sigurni, manje samopouzdana i manje prilagođeni, nego sinovi koji su imali s očevima vrlo blizak i srdačan odnos. Tako oni mladići koji su se poistovjećivali sa svojim očevima, osjećali su se bolje prilagođeni, zdravije su doživljavali svoju identifikaciju muškosti, nego oni koji su se manje poistovjećivali sa svojim očevima. Što dječaci više odrastaju, to je za njih važnija uloga oca u njihovom razvoju.

Isto to vrijedi za **ulogu majke u životu djevojčica**. Pokazalo se da su djevojke koje se osjećaju povjerljive, mudre, razborite i samopouzdana, također vrlo bliske svojim majkama. Na drugoj strani, one koje nemaju bliskosti sa svojim majkama, više su agresivne, razdražljive i netaktične.

Međutim, kao što sama uloga oca nije dovoljna za odgoj sinova, tako ni sama uloga majke nije dovoljna za odgoj kćeri. Prikupljeni rezultati istraživanja s tog područja jasno pokazuju, da topao i srdačan odnos između oca i kćeri igra vrlo važnu ulogu u izgrađivanju zdrave svijesti djevojke o svojoj ženskosti i pozitivnom prihvaćanju sebe kao žene. Djevojke ili žene koje drže puno do svojih očeva i vole ih, a i očevi do njih, osjećaju se puno bolje kao žene i partnerice u odnosima u braku, kako s mužom tako i sa djecom.

Slično vrijedi i za odnos majke i sina. Ako se sinovi identificiraju s očevima, ali imaju i vrlo bliske osjećaje i odnose s majkama, znatno će zdravije postupati i bolje se osjećati kao muškarci i kao partneri u odnosima sa ženama.

Dakle, zdrava samosvijest mladih koja se izražava u dobrom odnosu s drugima, u organizatorskim i predvoditeljskim sposobnostima i u prihvaćanju odgovornosti, značajno će biti pomognuta, ako sinovi i kćeri iskuse nesumnjivu srdačnost i bliskost obaju roditelja, a posebno roditelja svoga spola. ■

Blagdan sv. Valentina - Blagdan onih koji se vole

Od oko 350. godine Crkva slavi blagdan sv. Valentina 14. veljače i već je tada podignuta crkva u Rimu njemu u čast. Valentin znači zdravi, snažni. Uz ostalo, njega se časti kao zaštitnika onih koji su dragi jedni drugima, koji se vole, posebice zaljubljenih. On je stekao trajni ugled vrlo blagim postupcima, posebice prema mladima. Sam je bio mladi svećenik u Rimu za vrijeme cara Klaudija. Valentina su jednako voljeli i kršćani i pogani, posebice su mu dolazili zaljubljeni parovi na vjenčanje. Mnogi mladi parovi su prijateljujući s njime postajali kršćani i naučili biti do smrti vjerni jedni drugima. Uz to, bio je čudotvorac i imao moć liječenja. Postao je toliko glasovit da ga je sam car Klaudije doveo na svoj dvor. Kad je, najprije nakon umiljatih pokušaja, a onda pod prijetnjom smrću sa smiješkom odbio pred carom da „napusti Krista“ i „vrti se rimskim bogovima“, mučen je i ubijen. Posebna legenda pamti, da mu se na času mučeničke smrti prolivena krv u jarko crveno cvijeće pretvarala. ■

Što to naši mladi prijatelji prigovaraju sebi, a što hvale u sebi

Ovo je dio sumarnih rezultata dijela malog istraživanja među našim mladićima i djevojkama koji odrastaju u Njemačkoj i Švicarskoj koja dolazi u crkvu, a u njem ih je sudjelovalo 203 (dvijestotine i troje). Ovdje su doneseni samo najčešći odgovori počevši od najbrojnijih.

? Koje su tvoje osobne najizričnije negativne karakteristike?

Odgovori: Nestrpljiv sam, lijen sam, mogu bolje učiti, svađam se u kući, brzo se naljutim, lažem ponekad, tvrdoglavost, vrijeme mi ide u gluposti, agresivnost, teško se upoznajem s drugima, nezadovoljstvo kako fizički izgledam, nemam dobre odnose s roditeljima, imamo previše svega u kući pa me ništa ne veseli, volim o drugima tračati, nesiguran sam u životu, bez volje sam za školu, ne znam se pravo postaviti prema pritiscima mojih roditelja, previše govorim, zavidim ponekad, itd.

? Koje su tvoje najbolje strane?

Odgovori: Dobar sam prijatelj, rado pomažem drugima, darežljiv sam/nisam škrt, čuvam dobro tajnu, nisam umišljen, volim druge slušati, fizički izgledam dobro, mogu dobro raspravljati o problemima, iskren sam, ne mislim drugom loše, pametan sam, imam dobar smisao za humor, volim domovinu, znam druge razveseliti, itd.

Kutak za glazbenike i raspjevane

On drži cijeli svijet u naručju

- 1 On drži cijeli svijet u naručju, drži cijeli svijet u naručju, drži cijeli svijet u naručju, drži cijeli svijet u naručju.
- 2 On drži život moj, sudbinu u naručju, drži život moj, sudbinu u naručju, drži život moj, sudbinu u naručju, drži život moj u naručju.

- 3 On drži i tebe i mene u naručju, drži i tebe i mene u naručju, drži i tebe i mene u naručju, drži i tebe u naručju.
- 4 On drži one što se vole u naručju, drži one što se vole u naručju, drži one što se vole u naručju, drži one sve u naručju.
- 5 Hes's got the whole world in his hands. Hes's got the whole world in his hands. Hes's got the whole world in his hands. Hes's got the whole world in his hands.

On dr- ži cije - - - li svi- jet u na- ru- čju, dr- ži
 cije - - - li svi- jet u na- ru- čju, dr- ži cije - - - li svijet
 u na- ru- čju, dr- ži cije- li svijet u na - ru- čju.